

РЕШЕНИЕ

№ 7251

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6677** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат - пълномощник на [фирма], против решение от 19.04.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 109^{-ТМ} състав, по НАХД 16764/2020 г. С решението е потвърдено издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № Р-10-622/24.11.2020 г.**, с което на дружеството–касатор е наложено административно наказание “имуществена санкция”, в размер на 1 000 лв., на основание чл. 290, ал. 9, т. 1 предложение първо от Закона за пазарите на финансови инструменти, за извършено нарушение на чл. 79, ал. 4 от същия закон.

С жалбата се твърди наличие на касационни основания по „чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, свързани с: „несъставомерност на деянието, съществени нарушения на процесуалните правила – липса на мотиви, неправилно приложение на чл. 28 ЗАНН“.

В съдебно заседание касаторът е представляван от адвокат, който: поддържа жалбата; представя писмена защита.

Ответникът,

чрез юрисконсулт оспорва касационната жалбата и представя писмена защита.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от

Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административното нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно, че: на 28.02.2020 г., във връзка със Заповед № 3-52/24.02.2020 г. на заместник-председателя на КФН била открита процедура за пълна проверка на ИП [фирма]. В хода на проверката жалбоподателят, с писмо вх. № РГ-03-204-7/04.05.2020 г. е предоставил: пълното клиентско досие на [фирма] (клиент № [ЕГН]), включително Договор за брокерски услуги с професионален клиент, от 22.01.2019 г., както и писмено споразумение за категоризация; документи за идентификация на съдружниците, съответно управителите на клиента; декларация по чл. 142т, ал. 1 от ДОПК; писмо от БНБ за вписване в регистъра на финансовите институции по чл. 3а, ал. 1 от ЗКИ; анкетна карта за идентифициране на клиента. В последната, изрично е положен подпис за това, че [фирма] отказва да предостави информация, относно знанията и опита си. В т. 5 от анкетната карта („забележка“) посредникът е посочил следното „инвестиционният посредник уведомява клиента, че може да прецени, дали предлаганата инвестиционна услуга е подходяща за него“ и „инвестиционният посредник предупреждава клиента, че предлаганата инвестиционна услуга е подходяща за него“. Установено е, че на 22.01.2019 г. е сключен Договор за брокерски услуги, между [фирма] и [фирма], с предмет „извършване на сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента, съгласно подадени от него нареждания“ - инвестиционните услуги по чл. 6, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗПФИ. На същата дата от страна на управителите на Бе плюс“ О. е попълнена анкетна карта, на страница пета от която е посочено, че: отказват да предоставят информация, относно знанията и опита си. С оглед на изложеното наказващият административен орган е приел, че ИП [фирма], като не е предупредил писмено [фирма] за невъзможността да прецени, дали конкретната инвестиционна услуга е подходяща за него, въпреки че клиентът е отказал за предостави информация, относно своите знания и опит, е извършил нарушение на чл. 79, ал. 4 ЗПФИ, на 22.01.2019 г. Въззивният съд е приел за доказана фактическата обстановка, обсъдил е подробно всички, противопоставени му от дружеството – жалбоподател възражения, излагайки подробни, ясни и конкретни мотиви за отхвърлянето им, като неоснователни. Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд.

На стр. 4 от въззивното решение, абзац последен Съдът се е мотивирал и досежно неоснователността на твърдението за допусната техническа грешка при попълване

стандартизирания писмен формат на анкетната карта. Въпреки това, с касационната жалба се твърди липса на мотиви в тази връзка. Специални мотиви (стр. 5 от решението, абзац втори и абзац трети) е изложил въззивният съд и относно доводите за маловажност на случая. С оглед предмета и целта на ЗПФИ (чл. 1, чл. 2), и в тази връзка – важността на регулираните обществени отношения е неуместно да се твърди наличие на маловажен случай и това изключва приложението на чл. 28 ЗАНН.

В административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 5 (в редакцията – ДВ, бр. 94/2019 г.), вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.04.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 109^{-ти} състав, по НАХД 16764/2020 г.

ОСЪЖДА ИП [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: